

پنجشنبه نوزدهم آذر ۱۳۸۸ - دهم دسامبر ۲۰۰۹

تجمع اعتراضی خانواده های دستگیر شدگان 16 آذر در مقابل دادگاه انقلاب

در 18 آذر ماه خانواده بازداشت شده های 16 آذر از ساعت 8:30 رفته رفته به دادگاه انقلاب می آمدند بدلیل سردی هوا و بارش باران داخل دادگاه انقلاب مملو از جمعیت خانواده ها بود که سرگردان و حیران بودند .

تعدادی از بازداشت شده های شهرستانی هستند که خانواده هایشان شبانه و با هر وسیله ای که می توانستند با وجود لغزنده بودن جاده ها خود را به تهران رسانده بودند و نگران وضعیت عزیزانشان بودند. اداره پیگیری اطلاعات آسامی تعدادی از بازداشت شده ها را تایید کرده اما هنوز از وضعیت عده زیادی خبری در دست نیست و تا ساعت 13 هیچ اسمی به تایید دادگاه انقلاب نرسیده است .

تعدادی از خانواده ها با گریه و نگرانی در مورد نحوه بازداشت عزیزانشان صحبت می کردند چرا که به چشم خود دیده بودند که عزیزانشان در حالی که زیر ضربات باتوم و شوک برقی و لگد نیروهای گارد به خصوص لباس شخصی ها قرار گرفته بودند بازداشت شده اند. خانواده هایی که بازداشتی آنها دختر بودند بیشتر از بقیه نگران و مضطرب به هر درمی می زدند تا از وضعیت و محل نگهداری عزیزانشان اطلاع کسب کنند. و نفرین و لعنت بود که نثار خامنه ای و احمدی نژاد حتی با صدای بلند در داخل دادگاه انقلاب می کردند.

تعداد خانواده ها که رفته رفته بیشتر می شد نیروهای لباس شخصی و حراست دادگاه انقلاب بودند که وارد سالن می شدند و پشت سر خانواده ها می ایستادند تا شرایط را زیر نظر داشته باشند. صدای اعتراضات خانواده که شدت می گرفت. یکی از افراد لباس شخصی به طرف خانواده ها می رفت و سعی داشت که آنها را ساکت کند و دائم به خانواده ها می گفت: شما که نگران بچه هایتان هستید جلوی آنها را بگیرید و نگذارید در این روزها بیایند بیرون تا این جور ضجه نزنید با سر و صدا هم هیچ مشکلی حل نمیشه فقط کار خود را سخت تر می کنید هر چیزی مراحل داره و باید مراحل قانونی آن طی شود.

صدای اعتراض خانواده ها هم بلند می شد که اگر قانون است چرا بی گناه مردم را می گیرید اگر قانون است شما باید ظرف 48 ساعت تفهیم اتهام کنید و به ما بگویید که زن و بچه های مردم را کجا بردید. ساعت 12 تا ساعت 13 به بهانه نماز دادگاه انقلاب را تعطیل کردند و خانواده ها را در سرما زیر باران بدون پاسخ نگهداشتند .

آسامی تعدادی از بازداشت شدگان روز 16 آذر جهت ارسال به سازمانهای حقوق بشری و اطلاع عموم انتشار می یابد

- 1- زهرا رجبی آقا پور 25 ساله در چهارراه ولی عصر بازداشت شده
- 2- آیدا رضایی فر 23 ساله در ابوریحان بازداشت شده
- 3- پریسا زارع زاده 28 ساله در چهارراه ولی عصر بازداشت شده
- 4- سارا علی پور 23 ساله و دانشجو در فخر رازی بازداشت شده
- 5- فاطمه عبداللهی پور 47 ساله در ولی عصر بازداشت شده
- 6- پروانه شاپوروند 30 ساله محل بازداشت نامعلوم
- 7- زینب محمدی 31 ساله در ولی عصر بازداشت شده
- 8- بهاره خادمی 20 ساله در خیابان 16 آذر بازداشت شده
- 9- ابوالفضل گل محمدی 28 ساله در خیابان وصال بازداشت شده
- 10- علی ضیاء الدینی 32 ساله محل بازداشت نامعلوم
- 11- امیرحسین موسوی 29 ساله در چهارراه ولی عصر بازداشت شده
- 12- سروش رضایی 21 ساله در مقابل دانشگاه هنر بازداشت شده
- 13- محمد پیشکار 18 ساله محل بازداشت نامعلوم
- 14- امیر توسلی 24 ساله در وصال بازداشت شده
- 15- بهنام ماهوتیان 26 ساله در ولی عصر بازداشت شده
- 16- محسن شجاعی 28 ساله مقابل صنعتی شریف بازداشت شده
- 17- محمد ابراهیم فتحعلی 35 ساله در کارگر جنوبی بازداشت شده
- 18- امیر رضا سادات رضوی 18 ساله در خیابان حافظ بازداشت شده
- 19- محمد مهدی منصوری 22 ساله دانشجوی پیام نور در فردوسی بازداشت شده
- 20- احمد توانایی پور 52 ساله در ولی عصر بازداشت شده
- 21- کامران افشار نژاد 28 ساله در انقلاب بازداشت شده
- 22- حمید حسینی 24 ساله محل بازداشت نامعلوم
- 23- سلمان عسگری مقدم 29 ساله در فخر رازی بازداشت شده
- 24- حسین سالکی 25 ساله در ولی عصر بازداشت شده
- 25- احسان ناصحی 31 ساله در فردوسی بازداشت شده
- 26- حامد کریمی 24 ساله دانشجو در انقلاب بازداشت شده

غلامحسین محسنی اژه ای دادستان ولی فقیه، که قبلا در یک جلسه به آقای عیسی سحر خیز یورش برد و با پرتاب قندان و گاز گرفتن گوش وی او را زخمی و خونین کرد و همچنین هنگامی که در دادگاه انقلاب تحت عنوان قاضی مشغول بکار بود در صدور حکم اعدام زندانیان سیاسی نقش داشت . وی همچنین در دورانی که وزیر اطلاعات بود دستور یورش و دستگیری و شکنجه زندانیان سیاسی در بند را صادر می کرد. او روز گذشته در یک مصاحبه مطبوعاتی مردم ایران را تهدید کرد و گفت : از امروز به بعد هیچ اغمازی صورت نخواهد گرفت.

اعمال و رفتارهای این فرد و تهدیدات او علیه مردم ایران به مثابه سند قاطعی است که در جنایت علیه بشریت شرکت فعال داشته و به آن ادامه مدهد. فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران ، یورش به اعتراضات مردم ایران ، دستگیری گسترده آنها و مورد ضرب و جرح قرار دادن ، انتقال به محل های نامعلوم و بی اطلاعی نگه داشتن خانواده آنها را محکوم می کند و از کمیسر عالی حقوق بشر و سایر مراجع بین المللی خواستار ارجاع پرونده جنایت علیه بشری این رژیم به شورای امنیت سازمان ملل متحد است.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران - 18 آذر 1388 برابر با 9 دسامبر 2009

کانون نویسندگان ایران

کانون نویسندگان هشدار داد: آنان که باد می کارند طوفان درو خواهند کرد

کانون نویسندگان ایران روز سه شنبه ۱۷ آذر بیانه ای در اعتراض به حوادث روزهای اخیر، جلوگیری از برگزاری بزرگداشت محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، دستگیری مادران عزادار، توقیف روزنامه ی حیات نو و بالاخره سرکوب دانشجویان در روز شانزده است، منتشر کرده است. متن بیانه ی مذکور به شرح زیر است:

آزادگان! آزادی خواهان!

از منجنيق سرکوب همچنان سنگ فتنه می بارد. روز جمعه ۱۳ آذر- روز مبارزه با سانسور- از برگزاری مراسم بزرگداشت محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، جانباختگان راه آزادی و ستم ستیزی، جلوگیری کردند. روز بعد، شنبه ۱۴ آذر، در پارک لاله تهران به تجمع مادران عزاداری که جگرگوشه های شان را در شکنجه گاه ها و خیابان ها به خون کشیده اند یورش بردند و ضمن ضرب و شتم بی رحمانه ی این سالخوردهگان داغدار بیش از بیست تن از آنان را بازداشت و روانه سیاهچال ها کردند. دوشنبه ۱۶ آذر، روزنامه «حیات نو» را توقیف کردند. و سرانجام سرکوب روزهای اخیر به اوج خود رسید و در طول روز و شب ۱۶ آذر مراسم مسالمت آمیز «روز دانشجو» با چماق و باتوم و گاز اشک آور و تیراندازی روبه رو شد و صدها تن از دانشجویان و مردم معترض و آزادی خواه دستگیر شدند.

مردم شریف و آزاده!

ما می پرسیم مگر نه این که حاکمیت خود در دی ماه ۱۳۷۷ پذیرفت که پوینده و مختاری و نیز پروانه اسکندری و داریوش فروهر توسط عناصر وزارت اطلاعات به قتل رسیدند؟ پس چرا مانع برگزاری مراسم یادبود این ستمگشتگان می شود؟ مگر نه این که قرار شد شکنجهگران متولی کهریزک به جرم کشتار فرزندان مادران عزادار محاکمه شوند؟ پس چرا به تجمع توأم با سکوت این مادران یورش می برند و آنان را به ضرب مشت و باتوم بازداشت می کنند؟ مگر نه این که آزادی مطبوعات و نشریات از جمله دست آوردهای انقلاب مردم در سال ۱۳۵۷ است که حاکمیت کنونی قاعدتاً باید آن ها را پاس بدارد؟ پس چرا حتی همین نشریات خودی را که از سوی جناحی از خود حاکمیت منتشر می شوند بر نمی تابد و آن ها را یکی پس از دیگری به محاق توقیف می برد؟ مگر نه این که «روز دانشجو» در مخالفت با کودتای سیاه و ننگین ۲۸ مرداد و ورود نیکسون جنایتکار به ایران در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ شکل گرفت و حاکمیت کنونی ظاهراً خود را «میراثدار» آن مبارزه ی ضداستبدادی- ضدامپریالیستی می داند؟ پس چرا مراسم دانشجویان را این چنین وحشیانه در هم می کوبد؟

مردم آزادی خواه!

چنان که در یکی از بیانه های اخیر اعلام کرده ایم، حاکمیت در مسیری افتاده است که ادامه حیات خود را در تشدید بیش از پیش سرکوب و ستم جستجو می کند، راه بی بازگشتی که فرجام آن از هم اکنون روشن است: آنان که باد می کارند، طوفان درو خواهند کرد. پاسخ پرسش های بالا را در این واقعیت عریان باید یافت. ما تشدید ستم و سرکوب را محکوم می کنیم و بر اساس منشور خود آزادی بیان بی هیچ حصر و استثنا را حق مسلم همگان می دانیم و بر آن پای می فشاریم. به نظر ما، آن چه گذشت همه از مصادیق بارز سرکوب آزادی بیان است.

کانون نویسندگان ایران

۱۷ آذر ۱۳۸۸

عفو بین الملل: نقض حقوق بشر در ایران در بدترین شرایط طی دو دهه

سازمان عفو بین الملل با انتشار گزارشی درباره وقایع پس از انتخابات خردادماه ایران، "نقض" حقوق بشر در این کشور را در بدترین شرایط طی 20 سال گذشته ارزیابی کرده است.

حسبیه حاج سهرابی، معاون بخش خاورمیانه و شمال آفریقای عفو بین الملل، گفته است که مقام های ارشد ایران باید درباره اتهام های شکنجه معترضین از جمله تجاوز، قتل و سایر بدرفتاری ها بطور مستقل و کامل تحقیق کنند.

عفو بین الملل می گوید، به نظر می رسد که تحقیقاتی که تا کنون مقام های ایرانی درباره اتهام های مطرح شده کرده اند، با هدف جلوگیری از روشن شدن حقیقت بوده است.

ایران هنوز به این گزارش واکنش نشان نداده است اما معمولاً هرگونه گزارش انتقادآمیزی درباره خود را به انگیزه های سیاسی نسبت می دهد. هر چند مقام های این کشور اذعان کرده اند که در مواردی از جمله در بازداشتگاه کهریزک بدرفتاری های جدی با معترضان صورت گرفته است، اما آن را به ماموران رده پایین نسبت می دهند.

مجلس ایران پس از آن حوادث کمیته ای ویژه برای رسیدگی به اتهام های آزار و اذیت جنسی برخی از بازداشتی ها تشکیل داد و مقام های قضایی نیز به رسیدگی به این اتهام ها تاکید کرده اند.

عفو بین الملل به ویژه از آیت الله خامنه ای، رهبر جمهوری اسلامی ایران، خواسته است که به دو نماینده سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر اجازه بازدید از ایران را بدهد.

خانم سهرابی گفت: "اعضای گروه های شبه نظامی و مقام های رسمی که در این تخلفات دست داشتند باید محاکمه شوند و در هیچ شرایطی کسی نباید اعدام شود."

وی گفته است آیت الله خامنه ای باید دستور دعوت از نمایندگان ویژه سازمان ملل متحد در مورد شکنجه و اعدام های فراقانونی، بدون محاکمه و خودسرانه را بدهد تا اطمینان خاطر حاصل شود که تحقیقات درباره اتهام های مطرح شده، مستقل و قاطع خواهد بود.

ایران قبلاً این گونه درخواست ها را نادیده گرفته و آن را دخالتی در امور داخلی خود نامیده است.

به گفته عفو بین الملل، مانفرد نوواک، نماینده سازمان ملل متحد در امور شکنجه و فیلپ آلتون، نماینده این نهاد در امور "اعدام های فراقانونی، بدون محاکمه و خودسرانه" رسماً از ایران خواسته اند که به این کشور سفر کنند، ولی هنوز منتظر پاسخ دولت ایران هستند.

گزارش عفو بین الملل شامل اظهارات افرادیست که در حین تظاهرات پس از انتخابات بازداشت شدند و برخی از آن ها از آن زمان ایران را ترک کرده اند.

معاون بخش خاورمیانه و شمال آفریقای عفو بین الملل می گوید، مقام های ایران باید اطمینان خاطر دهند که کنترل و نظارت بر تظاهرات مطابق با استانداردهای بین المللی خواهد بود و بسیج و سایر نهادهای مسلح را از خیابان ها دور نگه دارند.

خانم سهرابی می گوید هر فردی که بازداشت یا دستگیر شده باید از شکنجه و سایر بدرفتاری ها مصون باشد، زندانیان عقیدتی باید آزاد شوند و افرادی که پس از محاکمات غیر عادلانه مانند "دادگاه های نمایشی" محکوم شدند، باید پرونده آنها مجدداً رسیدگی شود یا آزاد شوند.

به گفته این مدیر عفو بین الملل، تمام مجازات های مرگ باید به مجازات های غیر از اعدام تبدیل شوند و افرادی که هنوز مورد محاکمه قرار نگرفته اند از دادگاه عادلانه برخوردار باشند.

آخرین خبرها از زندانیان: بازداشت گسترده دانشجویان و اعتصاب غذای خشک رشیدی

بازداشت گسترده دانشجویان بعد از تجمعات اعتراضی 16 آذر و روزهای بعد از آن همچنان ادامه دارد و بسیاری از دانشجویان بازداشت و به محل‌های نامعلومی منتقل شده‌اند. محمد یوسف رشیدی دانشجوی بازداشتی در اعتراض به نقض حقوق خود دست به اعتصاب غذای خشک زده و وضعیت وی بحرانی گزارش شده است.

محمد یوسف رشیدی در اعتصاب غذای خشک

محمد یوسف رشیدی دانشجوی محروم از تحصیل دانشگاه پلی تکنیک تهران که پیش از 13 آبان ماه در منزل پدری‌اش در نوشهر بازداشت شده بود در هفته‌های گذشته به بند 209 زندان اوین منتقل شده است، نامبرده در اعتراض به بازداشت غیر قانونی و نگهداری در سلول انفرادی بدون تفهیم اتهام مجدداً دست به اعتصاب غذای (خشک) زده است.

این دانشجوی بازداشتی به علت دوبار اعتصاب غذا در فاصله‌های کوتاه تا کنون 3 بار به بهداری زندان منتقل شده است، اتهام وی از سوی مامورین وزارت اطلاعات شرکت در تجمعات غیر قانونی عنوان شده است.

بازداشت امیرحسین توکلی

امیرحسین توکلی دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد قزوین، 17 آبان ماه توسط چهارتن از ماموران وزارت اطلاعات بازداشت و به زندان اوین منتقل شده است. گفتنی است پس از یک هفته نگهداری این فعال دانشجویی در سلول انفرادی، وی را به بند 350 زندان اوین منتقل کرده‌اند.

بی‌خبری از فواد شمس

فواد شمس دانشجوی چپ‌گرای دانشگاه تهران، بیش از یک هفته است که با خانواده خود تماس نداشته، و نگرانی‌ها نسبت به وضعیت جسمی او رو به افزایش است. فواد شمس از بدو تولد دچار مشکلات تنفسی حاد بوده است که پیش از بازداشت نیز تحت نظر پزشک معالج قرار داشته است.

با وجود پیگیری‌های خانواده وی در دادسرای انقلاب و بازپرسی ویژه امنیت تا کنون پاسخ دقیقی درباره وضعیت وی ارائه نشده است. فواد شمس از زمان بازداشت تا کنون در انفرادی بند 209 زندان اوین نگاه داری می‌شود. وی از 11 آذر ماه در بازداشت به سر می‌برد.

بی‌خبری از مهدیه گلرو

از محل نگهداری و وضعیت مهدیه گلرو دانشجوی بازداشتی و از همکاران مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران هیچ خبری در دست نیست. وی روز 12 آذر با یورش ماموران در ساعت 7 صبح به خانه همراه همسرش بازداشت شد و به محل نامعلومی منتقل شد.

در پیگیری‌های خانواده حنا نام وی در میان زندانیان دادگاه انقلاب ثبت نشده بود.

بازداشت آرمن رجب پور نیکنا

آرمن رجب پور نیکنا دانشجوی دانشگاه گیلان در پی احضار به اداره پیگیری وزارت اطلاعات در روز 15 آذر ماه بازداشت شده است. مامورین وزارت اطلاعات در جواب پیگیری پدر نامبرده اظهار داشتند که تا زمان برگزاری دادگاه از وی کسب اطلاع نکنید، پس از گذشت ساعتی مامورین وزارت اطلاعات با حکم دادستانی به تفتیش منزل پدری آرمن رجب پور پرداخته و کیس کامپیوتر و وسائل شخصی ایشان را نیز ضبط نمودند، خانواده وی از روز بازداشت تا کنون در بی‌خبری مطلق از وی بسر می‌برند.

شش سال حبس برای محمد عزیزی

شعبه چهار دادگاه تجدید نظر حکم 6 سال حبس محمد عزیزی، شهروند کردی که به اتهام همکاری با احزاب کردی بازداشت و زندانی شده بود را تایید کرد. محکومیت این شهروند کرد در حالی به تایید شعبه چهارم دادگاه تجدید نظر رسید که نامبرده از اواخر زمستان سال گذشته به اتهام همکاری با احزاب کردی بازداشت و زندانی شده بود و پس از تحمل 11 ماه بازداشت، توسط شعبه 1 اول دادگاه انقلاب سقز به 6 سال حبس محکوم گردید. وی پیشتر نیز به اتهام همکاری با احزاب کردی به تحمل 8 سال حبس در تبعید محکوم شده بود که دوران محکومیت خود را در زندان اردبیل سپری کرد.

بازداشت فرزام معینی

فرزام معینی از فعالین دانشجویی دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین شب چهارشنبه در حالی که در درون محوطه دانشگاه بود توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد.

وی در درون محوطه دانشگاه بازداشت شده که این امر بر خلاف تمامی مقررات و حقوق دانشجویی صورت گرفته است.

بازداشت فرهاد فرهود، مهدی کلاری، حامد ترکزاده، محسن زارع و مهدی الهیاری

فرهاد فرهود، دانشجوی مهندسی عمران صنعتی شریف ورودی سال 83 و عضو انجمن اسلامی این دانشگاه عصر روز 16 آذر و پس از برگزاری تجمع روز دانشجو با گزارش مستقیم نهاد حراست به همراه سه تن دیگر از دانشجویان به نام‌های مهدی کلاری، حامد ترکزاده و محسن زارع به بازداشت نیروهای امنیتی درآمد.

مهدی الله یاری، دانشجو و فارغ التحصیل مهندسی شیمی دانشگاه صنعتی شریف نیز روز 16 آذر در خیابان 16 آذر به بازداشت نیروهای امنیتی در آمد، این 5 تن هم اکنون در زندان اوین به سر می‌برند.

بازداشت میثم حسینی، جاوید حاج همتی و عباس قادری

میثم حسینی دانشجوی دانشکده برق دانشگاه خواجه نصیر، دیروز 17 آذر پس از خروج از دانشگاه و در مسیر خوابگاه بازداشت شد. با وجود پیگیری‌های خانواده و دوستان وی هنوز مشخص نیست که بازداشت وی از سوی چه نهادی صورت گرفته است، همچنین از مکان نگهداری وی نیز تاکنون اطلاعی به دست نیامده است.

جاوید حاج همتی و عباس قادری نیز دو تن از دانشجویان این دانشگاه هستند که در روز 16 آذر به دفتر پیگیری وزارت اطلاعات احضار شده و پس از مراجعه به آنجا بازداشت شده‌اند.

شش سال حبس برای محمد پور عبدالله

محمد پور عبدالله فعال دانشجویی روز گذشته در دادگاه انقلاب به شش سال حبس تعزیری محکوم شد. وی 24 بهمن ماه سال گذشته بازداشت شده بود، صبح امروز در شعبه 15 دادگاه انقلاب به 6 سال حبس تعزیری محکوم شد.

محمد پور عبدالله در مدت سیصد روز بازداشت خود ابتدا در بند 209 زندان اوین محبوس بود که پس از مدتی وی را به زندان قزل حصار که محل نگهداری مجرمان خطرناک و بزهکار است منتقل کردند.

شکنجه سعید نوری محمدی در زندان اوین

سعید نورمحمدی، عضو جوان جبهه مشارکت و از اسرای کمیل سبز روز چهارشنبه پس از 50 روز حبس در سلول انفرادی موفق به ملاقات کابینی با برادر خود شد. به گفته برادر سعید نورمحمدی، وی ظاهری بسیار خسته و ناراحت داشته و یکی از انگشتان دست چپ او باندپیچی شده بود. زمانی که برادر سعید از او پرسیده که آیا مورد اذیت و آزار قرار می‌گیرد، او با وجود حضور دو مأمور گفته «خیلی اذیت می‌کنند».

وی از روز 30 مهرماه به خاطر شرکت در مراسم دعای کمیل زندانیا بازداشت شده است. سعید نورمحمدی پیش از این و در روز 25 خرداد ماه نیز بازداشت و مدت 62 روز تحت فشار و بازجویی قرار گرفته بود.

تعویق دادگاه محسن امین زاده و صفایی فراهانی

روابط عمومی دادرسی عمومی و انقلاب تهران در اطلاعیه زمان دادگاه محسن امین زاده، معاون وزیر خارجه دولت اصلاحات را 23 آذر اعلام کرد. هوشنگ پوربابایی با اعلام این خبر اظهار داشت: به علت این که صفایی فراهانی به جلسه دادگاه دیر اعزام شد و قاضی صلواتی نیز در جلسه دیگری حضور یافته بود، جلسه رسیدگی تجدید شد. به گفته وی، اتهامات مهندس صفایی فراهانی در این پرونده اقدام علیه امنیت ملی، فعالیت تبلیغی علیه نظام، توهین به مسوولان و نشر اکاذیب است که جلسه دادگاه آن شنبه 21 آذرماه در شعبه 15 دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی برگزار می شود. پوربابایی همچنین اعلام کرد: جلسه رسیدگی به اتهامات تاج زاده یکشنبه 22 آذرماه در شعبه 15 دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی برگزار خواهد شد. وکیل مدافع تاج زاده افزود: موکل در این پرونده متهم به اقدام علیه امنیت ملی، فعالیت تبلیغی علیه نظام، نگهداری اسناد محرمانه جهت ارابه به غیر و توهین به مسوولان است.

بی خبری از علی محمودی و فشار بر همسرش پروین ذبیحی

با گذشت بیش از 70 روز از بازداشت علی محمودی، فعال گرد در شهر مریوان، خانواده وی همچنان در بی خبری کامل از وضعیت نگهداری او به سر می برند. همچنین پروین ذبیحی فعال زنان و همسر علی محمودی نیز از سوی نهادهای امنیتی تحت فشار قرار دارد. علی محمودی پنج مهر ماه از سوی مأموران امنیتی بازداشت شد. در جریان تفتیش مغازه و منزل، مأموران اقدام به ضبط دو کیس کامپیوتر در مغازه و همچنین کیس کامپیوتر متعلق به همسر وی در منزل کردند. قرار بازداشت این فعال گرد تا کنون 3 بار تمدید شده است. قرار وثیقه 50 میلیون تومانی که در ماه نخست بازداشت از سوی دادگاه برای وی صادر شد با دخالت نهادهای امنیتی مورد قبول قرار نگرفت. از زمان بازداشت علی محمودی خانواده وی تنها یک بار موفق به ملاقاتی کوتاه با او در اداره اطلاعات مریوان شده اند. طی 50 روز اخیر هیچ خبری از وضعیت و محل نگهداری این فعال گرد در اختیار خانواده گذاشته نشده است.

عدم برگزاری جلسه رسیدگی به اتهامات محی الدین آزادی و شیرکو رحیمی

دومین جلسه دادگاهی محی الدین آزادی و شیرکو رحیمی، دو شهروند گرد که قرار بود روز دوشنبه 16 آذر ماه در شعبه اول دادگاه نظامی استان کردستان در سندانج تشکیل شود به دلیل عدم حضور قاضی برگزار نشد. جلسه دوم رسیدگی به اتهامات این دو شهروند کرد در حالی برگزار نشد که آنها از اسفند ماه سال گذشته به اتهام «همکاری با یکی از احزاب اپوزیسیون کرد» بازداشت شده و در زندان سقز در بلاتکلیفی به سر می برند.

آزادی فریدون رازیانی، فرهاد زراعتی و مسعود حبیبی

فریدون رازیانی (آژوان) روز گذشته با تودیع وثیقه 50 میلیون تومانی آزاد شد. این فعال گرد چهارم مهر ماه سال جاری توسط نیروهای امنیتی در کرمانشاه بازداشت شد. وی پس از دو روز به زندان اوین در تهران منتقل گردید. فریدون رازیانی طی مدت 75 روز بازداشت بارها درباره فعالیت های مدنی و فرهنگی خود مورد بازجویی قرار گرفته است. اتهام این فعال گرد اقدام علیه امنیت ملی به واسطه هواداری از جریان های گردی عنوان شده است.

فرهاد زراعتی و مسعود حبیبی، دو شهروند کردی که به اتهام همکاری با احزاب کردی به دو سال حبس محکوم شده بودند با نقض حکمشان در دیوان عالی کشور، روز شنبه 14 آذر ماه از زندان سقز آزاد شدند.

اعتراضات دانشجویی به سومین روز بعد از 16 آذر رسید

در حالی که در پایان روز 17 آذر همچنان اعتراضات دانشجویی ادامه داشت، مسوولین دانشگاه با صدور و توزیع اطلاعیه ای در سطح دانشگاه و خوابگاه برگزاری هرگونه تجمع در روز 18 آذر در دانشگاه را غیرقانونی اعلام کرده بود، اما تعداد زیادی از دانشجویان دیروز 18 آذر نیز دست به برگزاری تجمع اعتراضی در برابر دانشکده فنی زدند.

این در حالی بود که دانشگاه تهران از ساعات اولیه روز 18 آذر ماه در محاصره نیروهای امنیتی بود و ورود و خروج دانشجویان به دانشگاه به شدت کنترل می شد.

به گزارش سایت نوروز، مسوولان دانشکده فنی که قصد داشتند رفتار مسالمت جویانه ای از خود نشان دهند، در مقابل اعتراض گسترده دانشجویانی که در مقابل دفتر کمره ای، رییس دانشکده جمع شده بودند، دستور گشودن درب تالار شهید چمران را دادند تا معترضان در آنجا به بیان اعتراضات خود بپردازند.

با آغاز برنامه و سخنرانی 20 دقیقه ای کمره ای، دانشجویان معترض که در قالب تریبون آزاد اظهار نظر می کردند، مکررا خواستار استعفای فرهاد رهبر از ریاست دانشگاه شدند و هنگامی که با واکنش منفی کمره ای مواجه شدند نسبت به این موضوع اعتراض کردند که اعتراض دانشجویان منجر به ترک سالن از سوی کمره ای شد.

در این برنامه دانشجویان شعاری علیه حراست دانشگاه سردانند. این نهاد در روزهای 16 و 17 آذر از ورود بسیجیان غیردانشجو به داخل دانشگاه که دانشجویان را مورد ضرب و شتم قرار دادند، جلوگیری نکرد و در برخورد با دانشجویان معترض با بسیجی ها همراه شد.

از سوی دیگر دانشجویان دانشگاه شریف نیز دیروز 18 آذر اقدام به راهپیمایی و برگزاری تجمع کردند. علت این راهپیمایی دستگیری بیش از 7 نفر از دانشجویان شریف و دانشگاه های دیگر از جمله دانشگاه تهران در روزهای 16 و 17 آذرماه عنوان شده است. دانشجویان دانشگاه شریف به راهپیمایی در داخل دانشگاه و سردادن شعار پرداختند و در برابر درب اصلی دانشگاه تجمع کردند.

کارزار تدارک دادگاه بین المللی

برای رسیدگی به کشتار زندانیان سیاسی در زندان های ایران

کارزار تدارک دادگاه بین المللی

برای رسیدگی به کشتار زندانیان سیاسی در زندان های ایران

در تابستان سال ۱۳۶۷ شمسی، رژیم جمهوری اسلامی هزاران زندانی سیاسی را که دوران زندان و محکومیت خود را میگذرانند از سلولهای زندانها بیرون کشید و همه را از زن و مرد، دستبند و چشمبند زد و با درنده خویی هرچه تمامتر در آملی تئاترها و سالنهای نمازخانه های زندانها به دار آویخت و یا تیرباران کرد. در این کشتار سبعانه، نه دادگاهی در کار بود و نه اخطار و هشدار. تنها، یک کمیسیون مرگ، متشکل از سرسپردگان رژیم، با در دست داشتن حکم قتل زندانیان سیاسی از سوی خمینی، با چند پرسش کوتاه و پاسخهایی که در مقابل آن میگرفت حکم مرگ صادر میکرد. بسیاری از این زندانیان، پیش از آن، به دادگاه رفته و حکمهای زندان گرفته بودند و برخی از آنان حتی دوران محکومیت خود را گذرانده بودند.

آمار دقیق جانباخته گان این کشتار همگانی روشن نیست. رژیم جمهوری اسلامی، از دادن هرگونه اطلاعات در باره این کشتارها و مکان گورهای دسته جمعی جانباختهگان این بیداد عظیم خوداری میکند؛ اما، تاکنون نام پنجهزار نفر از این جانباختهگان، به وسیله خانوادهها، احزاب، سازمانهای سیاسی و نهادهای حقوق بشری روشن شده است و گورستان خاوران در جنوب تهران، یکی از گورهای شناخته شدهای است که بازماندگان و خانوادههای زندانیان سیاسی از آن اطلاع یافتهاند و دهم شهریور هر سال بهیاد و در گرامیداشت عزیزان خود در آن گرد هم می آیند.

کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷، در ادامه و نقطه اوج کشتار مخالفان جمهوری اسلامی بود که به ویژه میتوان از آن در سالهای ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۳ نام برد که در این مدت بیش از ۲۰۰۰۰ تن ناپدید شدند و یا زیر شکنجه، یا در برابر جوخه های مرگ جان سپردند.

اکنون نیز در خیزشهای اخیر و حضور میلیونی مردم ایران در خیابانها در اعتراض به سلطه تبهکارانه رژیم جمهوری اسلامی، نیروهای انتظامی با درنده خوئی به مردم هجوم آوردند و با سرکوب، دستگیری، شکنجه و کشتار ده ها تن از تظاهرکنندگان برگهای دیگری بر این کارنامه جنایتکارانه افزودند.

اینک،

ما، گروهی از خانواده های این جانبخته گان، بخشی از زندانیان سیاسی جان بهدر برده از کشتارهای دهه ۱۳۶۰، فعالان سیاسی، فعالان کارگری و دانشجویی، مبارزان برابرخواه حقوق زنان و فعالان عرصه هنر، ادبیات، حقوق کودکان و دیگر زمینه های مبارزاتی، از دو سال پیش با برگزاری جلسات بسیاری برای ارزیابی زمینها بر آن هستیم که رژیم جمهوری اسلامی را به جرم جنایت علیه بشریت در یک دادگاه نمادین بینالمللی به محاکمه بکشیم. این دادگاه بر آن است که کشتار زندانیان سیاسی، این تراژدی بزرگ انسانی و سایر قتل های رژیم را در مرکز توجه افکار عمومی مردم ایران و جهان قرار دهد.

به راستی،

فاجعه بزرگ و فراموش ناشدنی کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷ به اندازه های جنایت کارانه است که ما آن را به تنهایی برای محکومیت و سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران کافی میدانیم.

از این رو،

از همه مردم آزاده و آگاه، از زن و مرد و جوان، از روزنامهنگاران و فعالان سیاسی، فعالان کارگری و دانشجویی، مبارزان برابرخواه حقوق زنان و فعالان عرصه هنر، ادبیات، حقوق و دیگر زمینهای مبارزاتی درخواست میکنیم به هر وسیله که ممکن است برای پیشبرد عملی این دادگاه و اجرای این رسالت انسانی- تاریخی و در همبستگی با کارزار بسیج افکار عمومی مردم ایران و جهان، از این پیکار عدالتخواهانه پشتیبانی کنند.

جمعی از خانواده های جانبختهگان دهه ۶۰- تهران، جمعی از مادران خاوران، جمعی از مادران جانبخته گان ده پنجاه و دهه شصت، مادر سلامی(مادر جانبخته گان سلاحی و مادر همسر جان باخته محمود محمودی)، مانی یوسفی(خانواده جان باخته؛ پدر و دو دانی)، مادر عصمت وطن پرست(مادر جانبخته گان جلیله و اعظم صیادی، خواهر جانبخته گان محمود، علی و منوچهر وطن پرست، خاله جان باخته جواد رحمانی)، ایمان شیرعلی(فرزند جان باخته ایرج شیرعلی، فعال سیاسی- اجتماعی)، شهناز کایدپور(خواهر جان باخته داریوش کایدپور)، شکوفه منتظری(فرزند جان باخته حمید منتظری)، رخشنده حسین پور رودسری(همسر جان باخته علی مهدی زاده ولوجردی، خواهر جانبختهگان حمید و رحیم حسین پور رودسری)، زریب جهانگیری(زندانی سیاسی سابق، خانواده جانبختهگان مهین جهانگیری، محمدقلی جهانگیری، الله قلی جهانگیری، جعفر جهانگیری)، حیدر جهانگیری(زندانی سیاسی سابق، خانواده جانبختهگان مهین جهانگیری، محمدقلی جهانگیری، الله قلی جهانگیری، جعفر جهانگیری)، محمدعلی زند کریمی(برادر جان باخته رؤف زارعی، زندانی سیاسی سابق)، سعید منتظری(برادر جان باخته حمید منتظری، فعال سیاسی)، شهلا طالبی(زندانی سیاسی سابق، همسر جان باخته حمید حیدری)، سهراب خوشبویی(برادر جانبختهگان سیروس، غلامعلی و ساسان خوشبویی)، زری عرفانی(خواهر جان باخته محمدحسین عرفانی)، مینا لبادی(همسر جان باخته علی اصغر ضیغمی)، ناهید سروستانی(خواهر جان باخته رستم اکبریور، فیلم ساز)، سیروس آذری(برادر جان باخته خسرو دستاران، فعال سیاسی)، ضرغام اسدی(برادر جان باخته غضنفر اسدی، خواهرزاده جان باخته مسعود اسدی، فعال سیاسی)، نیما سروستانی(برادر جان باخته رستم اکبریور، فعال سیاسی)، حسن مکارمی(همسر جان باخته فاطمه زارعی، هنرمند نقاش، خط نگار)، لاله بازرگان(خواهر جان باخته بیژن بازرگان)، شمیم هندوش(خواهر جان باخته ناصر هندوش)، مریم نوری(همسر جان باخته رحمت فتحی، زندانی سیاسی سابق)، شهلا مولوی(همسر جان باخته جواد بهاریان شرقی، زندانی سیاسی سابق)، حسین زالزاده(برادر جان باخته ابراهیم زالزاده، فعال سیاسی)، نهضت اشترانی(فرزند جان باخته سلطانعلی اشترانی)، بیژن آل کنعان(برادر جان باخته ساسان آل کنعان، زندانی سیاسی سابق)، حسین حسینجانی مقدم(برادر جان باخته فرزانه حسینجانی مقدم، زندانی سیاسی سابق)، بانو صابری(همسر جان باخته مجتبی منشی رودسری)، سهیلا نیک نژاد(خانواده جانبختهگان علی اکبر مرادی، علی اشرف مرادی و علی پاشائی، فعال سیاسی)، آذر آل کنعان(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، محمد جواد محبی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، رامین عبدالهی(زندانی سیاسی سابق، عضو موسس کانون شوراهای غرب تهران)، شکیب محب(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، پیمان پیران(فعال دانشجویی، زندانی سیاسی سابق)، منصوره باشکندی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، احمد موسوی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، هزیر پلاسچی(نویسنده، روزنامه نگار)، جعفر مرادی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، علی آشناگر(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، محمد خوش ذوق(زندانی سیاسی سابق)، مجید میرزائی(زندانی سیاسی سابق)، منصور کوشان(نویسنده)، ایرج جنتی عطائی(نمایشنامه نویس، کارگردان تئاتر، ترانه سرا)، حسین محمدی(زندانی سیاسی سابق)، منوچهر صفرعلی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، سعید عرب(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، عباس سماکار(شاعر، نویسنده)، ژیلآ مسعود(شاعر، نویسنده)، بهروز پرتو(فعال سیاسی)، احمد نبوی(حقوقدان، فعال سیاسی)، صدیقه محمدی(فعال سیاسی، فعال جنبش زنان)، احمد اسکندری(کارشناس کرد)، نعمت آزر(شاعر، پژوهشگر زبان و ادبیات فارسی، عضو موسس کانون نویسندگان ایران، زندانی سیاسی رژیم سلطنتی)، بابک رحیمی(فعال سیاسی، روزنامه نگار)، وحید ولی زاده(روزنامه نگار، نویسنده)، بابک عماد(فعال سیاسی، زندانی سیاسی سابق)، شبنم پویا(فعال سیاسی، فعال جنبش زنان)، اسفندیار منفردزاده(موسیقی دان)، الناز محجوب(روزنامه نگار، فعال جنبش زنان)، جمعی از زندانیان سیاسی سابق(تهران، گیلان، کردستان)، شاهین نجفی(هنرمند-خواننده)، پویان دانشیان(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، سیاوش سلطانی(زندانی سیاسی سابق)، جمشید پایداری(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، مهرنوش شفیع(زندانی سیاسی سابق)، اسماعیل حق شناس(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، اردوان زبیرم(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، مسعود بلوچ(فعال حقوق بشر، مسئول رادیو بلوچی)، بنفشه ایزدی(زندانی سیاسی سابق)، میترا لاگر(زندانی سیاسی سابق)، مهرداد آهنگر(فعال سیاسی)، مسعود رؤف(کارگردان، هنرمند نقاش)، رضا آزاد(زندانی سیاسی سابق، هنرمند نقاش)، ایرج مصداقی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، داریوش افشار(فعال حقوق بشر)، فرمان سیابی(زندانیان سیاسی سابق، فعال سیاسی)، پانته آ بهرامی(زندانی سیاسی سابق، فیلمساز)، شکوفه سخی(زندانی سیاسی سابق، پی اچ دی علوم سیاسی)، حسین مهینی(سینماگر، عکاس)، سوسن بهار(دبیر جمعیت الغای کار کودکان، سردبیر فصلنامه کودک و جوان داروک)، صلاح بختیار(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، رویا صادقی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، زمان مسعودی(فعال سیاسی، سخنگوی حزب چپ آلمان-هامبورگ)، نصرت تیمورزاده(فعال سیاسی)، شیدا جهان بین(روزنامه نگار، فعال دانشجویی)، حمید کمالی(زندانی سیاسی دو رژیم سلطنتی و جمهوری اسلامی، فعال سیاسی).

ایرانیان اروپا در روز حقوق بشر مقابل دادگاه لاهه تجمع کردند

روز پنجشنبه نوزدهم آذر، همزمان با روز جهانی حقوق بشر، چندین گروه از ایرانیان مقیم اروپا در شهر لاهه هلند تجمع کردند. اعتراض به نقض گسترده حقوق بشر در ماههای اخیر از سوی جمهوری اسلامی، دلیل این تجمع بود. شهر لاهه هلند روز دهم دسامبر از حوالی ظهر محل اجتماع گروههای کثیری از ایرانیان بود. این افراد ابتدا مقابل ساختمان پارلمان هلند تجمع کردند و سپس به سوی محل دادگاه لاهه حرکت کردند.

ناهید نصرت فعال زنان مقیم آلمان و یکی از شرکتکنندگان در این تجمع به دوپچه وله گفت که تقاضا از دولتمردان اروپایی برای تحت فشار گذاشتن جمهوری اسلامی به خاطر نقض حقوق بشر، هدف اصلی این تجمع است.

وی همچنین به شرکت مستقل گروههای مختلف زنان در این برنامه اشاره کرد و گفت: «ما زنها میخواستیم که در

این روز نقض خشونت‌آمیز حقوق بشر در ایران و تبعیض جنسیتی قانونی شده در ایران را هم گوشزد کنیم و بخواهیم که یک هیات بین‌المللی برای رسیدگی به وضعیت زندانها به ایران برود».

ناهید نصرت همچنین اعلام همبستگی زنان و مادران ایرانی خارج از کشور با مادران عزادار داخل ایران را یکی دیگر از اهداف شرکت در این تجمع خواند: «ما بدین وسیله می‌خواستیم صدای خودمان را به گوش مادرانی برسانیم که بعد از این کشتارهای اخیر همچنان به دنبال قاتلان و متجاوزان به فرزندانشان هستند و متأسفانه تا کنون هیچ کسی را در ایران مسئول این همه جنایت معرفی نکرده‌اند».

وی در مورد علت انتخاب دادگاه لاهه برای محل برگزاری این تجمع گفت: «امروز قرار است یک دیکتاتور ۸۰ ساله صرب در دادگاه لاهه محاکمه شود و کلا پرونده‌های نقض حقوق بشر در کشورهای مختلف را اینجا رسیدگی می‌کنند و ما فکر کردیم اگر بخواهیم در یک مرجع جهانی این اعتراض را اعلام کنیم می‌تواند موثرتر باشد».

به گفته‌ی خانم نصرت دو تن از نمایندگان پارلمان اروپا در مراسم امروز ایرانیان در لاهه سخنرانی کرده و حمایت خود را از خواست‌های این گروه اعلام کرده‌اند. همچنین برگزارکنندگان این مراسم نیز مدارک و اسناد نقض حقوق بشر در ایران در ماه‌های اخیر را به این نمایندگان داده‌اند.

متن کامل مصاحبه صریح کروی با لوموند

مهدی کروی یکشنبه شب در مصاحبه‌ای با خبرنگار روزنامه لوموند فرانسه به برخی نکات پس از انتخابات اشاره داشته است. متن کامل این مصاحبه در زیر آمده است:

* جنبش اعتراضی به رغم سرکوب و با گذشت از ۶ ماه از انتخابات ریاست جمهوری ۲۲ خرداد، همچنان در ایران بر دوام است. ماهیت کنونی این جنبش چیست؟ آیا طبیعت و ماهیت آن در خلال ماههای اخیر دچار تغییر و تحول شده است؟ اهداف و دستور کارهای جنبش کدام هستند؟

** ماهیت جنبش اعتراضی امروز مردم ایران ریشه در تقلب و تخلفات گسترده انتخابات دهم ریاست جمهوری از سوی جریان حاکم دارد که حق مردم در تعیین سرنوشت شان را نادیده گرفت. خواسته‌های این جنبش معقول، منطقی و در چارچوب قانون است. اصولاً در انتخابات‌های گذشته نیز تخلفاتی در اجرا، نظارت و مراحل تأیید و یا ابطال انتخابات انجام می‌شد و اعتراضاتی نسبت به آن از سوی کاندیداها صورت می‌گرفت، مانند دخالت نظامیان در دوره قبلی ریاست جمهوری در چند استان خاص به نفع آقای احمدی نژاد که با وجود اول بودن در ۱۲ استان کشور، منجر به حذف بنده در زمان کوتاهی شد. البته در آن زمان من هم اعتراض کردم و هم هشدار جدی نسبت به دخالت‌های غیر قانونی نظامیان دادم و پیش‌بینی چنین روزی را کردم. انتخابات ریاست جمهوری دهم تفاوت‌هایی داشت که منجر به اعتراضات جدی مردم و نخبگان شد که شاید بتوان از دو جنبه به آن نگاه کرد. اول آنکه تخلفات انجام شده در این انتخابات بعدی بود که نشان از سهمیه‌بندی در اعلام آرا مطابق شعارها و برنامه‌های کاندیداها داشت. از آنجا شعارهای حقوق بشری و توزیع عادلانه ثروت نفت میان مردم از مهمترین مسائل این کشور است و بعضی‌ها در حکومت بشدت نسبت به آن حساسیت دارند، شاهد بودید که کمترین سهمیه، در این سهمیه‌بندی به آن تعلق گرفت. دیگر آنکه میزان تقلب و تخلف بعدی بود که مردم حس کردند عده‌ای در حاکمیت شعور آنان را به بازی گرفتند. مردمی که از سیاست‌های داخلی و خارجی آقای احمدی نژاد بشدت ناراضی بودند بطور داوطلبانه و برای تغییر در قوه مجریه روزها برای کاندیدای مورد علاقه خود کار کردند و مشتاقانه رای خود را به صندوق انداختند اما نتیجه اعلامی را نه تنها مغایر آرای خود، بلکه مضحک دیدند. جنبش خود جوش در اعتراض به این توهین و تحقیر ملی صورت گرفت و اتفاقاً سرکوب و خشونت نتوانست آن را خاموش کند. تلاش در جهت ارتباط دادن این جنبش خودجوش و مردمی با بیگانگان و متعاقب آن سرکوب مردم اشتباه بزرگی بود که حاکمیت مرتکب شد و خسارات زیادی بر کشور و مردم تحمیل کرد. حوادث تکان دهنده بازداشتگاهها از جمله کهریزک، جنبش اعتراضی را در جهت اصلاح مضمم تر کرد تا در مقابل مسیر انحرافی که آرمان‌های انقلاب و اصول قانون اساسی را زیر پا گذاشته بایستند.

* شما با شجاعت بسیار شکنجه و تجاوز در زندان و بویژه در زندان کهریزک را افشاء نمودید آیا این اعمال و رفتارها خاتمه یافته‌اند؟ تحقیقاتی که مقامات و عده داده بودند به کجا رسیدند؟

** من به عنوان عضو کوچک این کشور به وظیفه شرعی، ملی و قانونی خودم عمل کردم. خوشبختانه زندانیان آزاد شده از بند می‌گویند بعد از نامه‌های شما وضعیت زندان‌ها بهتر شد. در ارتباط با آزارهای جنسی در بازداشتگاه‌ها به نظر می‌رسد نامه‌ها کار خود را کرد و تاکنون اخبار دیگری مبنی بر آن دریافت نکردم. من در مقام مطلع و تا آنجا که توانستم تحقیق و ادله خود را مستند به مقامات قضائی ارائه کردم. وظیفه مسئولین قضائی کشور است که محیطی امن برای قربانیانی که نسبت به این امر ادعا دارند، بوجود آورند و به این موضوع تکان دهنده رسیدگی کنند و متجاوزان را در هر موقعیتی هستند مجازات کنند. مسئولین قضائی همچنین باید مردم را در جریان تحقیقات و رسیدگی قضائی قرار دهند. آن شاله سرنوشت پرونده بازداشتگاه کهریزک که دستور بسته شدن آن صادر شد به سرنوشت پرونده حمله به کوی دانشگاه تهران در ۱۸ تیر منجر نشود که تنها یک سرباز انهم برای ربودن یک ماشین ریش تراش متهم شد.

* برخی اشخاص از کشاندن شما به دادگاه و محاکمه شما صحبت کرده‌اند. این موضوع به کجا انجامیده است؟

** همانطور که گفتم من دنبال دریافت اخبار تکان دهنده و صحبت با تعدادی از قربانیان به وظیفه شرعی، ملی و قانونی خودم عمل کردم و هنگامیکه این کار را کردم خود را برای پرداخت هر هزینه‌ای آماده کردم. میدانید که دفتر حزب اعتماد ملی، روزنامه اعتماد ملی و حتی دفتر شخصی خودم پلمب شده و در حال حاضر امور کاری را در منزل دنبال می‌کنم. لذا از جنبه شخصی هزینه داده‌ام و هیچ نگرانی نسبت به پرونده سازی و هزینه‌های آتی ندارم اگرچه به نظر می‌رسد تبعات حقوقی و سیاسی این امر را دوستان می‌دانند. چهره‌های افراطی که صحنه گردان بسیاری از مسائل اخیر هستند شاید علاقمند به انجام آن می‌باشند که من نیز آماده پرداخت هر هزینه‌ای برای دفاع از حقوق ملت هستم. این موضوع بیشتر جنبه سیاسی پیدا کرده تا قضائی.

* دانشجویان با شدت و حدت سرکوب می‌شوند اما همچنان عامل پویایی این جنبش سبز هستند که شما آنرا سرزنده نگه می‌دارید از آنجا که این دانشجویان عجله دارند، رادیکال و خواستار تغییرات فوری هستند و جنب و جوش و هیجان آنها ممکن است به نفع سرکوب تمام شود، چگونه باید اتحاد و یک حرکت موزون واحد در طرح مطالبات را در جنبش حفظ کرد؟ آیا برای گردهم آوردن و ملحق کردن حداکثری از لایه‌های جامعه مدنی به اهداف اصلاحات باید کار بلند مدت انجام داد؟

** همانطور که میدانید حرکت‌های اساسی در بسیاری از کشورها از دانشگاه‌ها برخاسته است. دانشجویان سبز هستند که شما آنرا سرزنده نگه می‌دارید از آنجا که این بخوبی سالهای پر نشاط دانشجویی در دانشگاه تهران را در نیمه دوم دهه چهل بیاد می‌آورم که دانشجویان سیاسی و با انگیزه چگونه مبارزه با رژیم شاه را دنبال می‌کردند. در کشور ما دانشجویان همواره منشا اثر و برکت بودند. در این سالها که بیش از سه میلیون دانشجوی داریم آنان با شور و نشاط جوانی تلاش بسیار برای اصلاحات کرده‌اند و بخشی از آنان هزینه‌های سنگینی اعم از زندان ویا محرومیت از تحصیل پرداخته‌اند. بد نیست بدانید بدلیل ارتباط تنگاتنگ من با این عزیزان بخش اعظم دانشجویان سیاسی و تشکل‌های دانشجویان از جمله دفتر تحکیم و وحدت در انتخابات دهم از من حمایت کردند و اصولاً بار اصلی ستاد من بدوش آنان بود. توصیه‌ها همواره به دانشجویان عزیز این بوده است که از حرکت‌های افراطی که زمینه سرکوب را فراهم می‌سازد، پرهیز کرده و فعالیت‌های مدنی خود را در جهت مطالبه حقوق قانونی خود سامان بخشیده و بطور مسالمت آمیز آن را پیگیری نمایند. در حاکمیت دو دسته با دو نگرش متفاوت داریم. عده‌ای معتدل و معقول و جمعی خشونت طلب که حیات سیاسی خود را در افزایش خشونت و سرکوب می‌بینند. در حال حاضر لایه‌های مختلف جامعه در حرکت‌های اعتراضی نسبت به انحراف از جمهوریت و اسلامیت نظام، مندرج در قانون اساسی

وجود دارند. ادامه این حرکت و توسعه آن بخشی ایجابی است و بخشی سلبی. در بخش ایجابی باید کارهایی صورت پذیرد تا قشرهای مختلف جامعه با درک مناسب از مطالبات به حرکت اصلاح طلبی بپیوندند و در بخش سلبی سیاست های غلط دولت در عرصه های داخلی (اعم از سیاسی، اقتصادی و فرهنگی) و بین المللی (از جمله تنزل جایگاه ایران در عرصه های بین المللی و ایجاد تنش در روابط) موجب پیوستن قشرهای بیشتری از جامعه اعم از روحانیون، دانشگاهیان، زنان، بازاریان، کارمندان و ... به این حرکت در سطح کل کشور شده و خواهد شد. اگرچه اقشار مختلف نگرش و تعاریف متفاوتی دارند اما وجوه مشترکشان بیش از موارد اختلافی است لذا همواره توصیه میکنیم مطالبات اساسی از جمله اصول مندرج در فصل سوم قانون اساسی در باب حقوق ملت که نادیده گرفته شده را باید از طرق مسالمت آمیز و با حضور پرنشاط پیگیری کرد.

* سرکوب کارآمد و نتیجه بخش به نظر نمی رسد و جنبش شما ادامه دارد. ظاهراً حکومت و اصولگرایان در قدرت در نحوه برخورد با اعتراضات دچار تفرقه بوده و اختلاف نظر دارند. آیا فکر نمی کنید که انجام یک آنتی ملی هنوز قابل طرح باشد؟ یا اینکه گسست بین اصلاح طلبان و اصولگرایان قطعی و غیر قابل برگشت است؟ و چه آینده ای در این جهت را پیش رو می بینید؟

** مساله آنتی ملی بسیار خوب و معقول است و ظاهراً عقلای دو جریان مخالفتی با آن ندارند. اما باید به این نکته توجه کرد که آنتی ملی زمینه و بستری می خواهد که در حال حاضر چنین بستری وجود ندارد. در فضائی که عده ای میان صفر و صد تنها صد را می خواهند و برای حفظ آن هر عملی را مباح می شمارند زمینه آنتی ملی وجود ندارد. سرکوب هم چاره ساز نیست و نخواهد بود و تنها راه حل معضل کنونی اعاده اعتماد متقابل میان مردم و حاکمیت است. در میان اصولگرایان بسیاری از چهره های معقول و معتدل بدنبال چنین فضائی هستند اما ظاهراً عنان و اختیار این امر بر عهده آنان نمی باشد. در شرائط فعلی بجای اصرار بر آنتی ملی، مناسب است به تساهل و تسامح، تحمل اندیشه دیگری، افزایش سعه صدر، نقد پذیری و امکان تضارب آرا بپردازیم. اگر چنین فضائی بوجود آمد و به آرا و اندیشه ها و نگرش ها احترام گذاشته شود آنگاه زمینه آنتی ملی نیز فراهم میگردد. من ایجاد فضای تحمل را مقدمه ای واجب برای حاکمیت عقل گرایی در کشور می دانم. آینده متعلق به ملت بزرگ ایران است. مردم ایران باهوش، حساس و پرتحمل هستند. آینده این کشور متعلق آنان است زیرا مردم همواره نشان داده اند نسبت به سرنوشت خود بسیار حساس هستند و با توجه به فرهنگی غنی، تمدنی کهن و تاریخی پر افتخار جایگاه مناسبی با نام ایران و ایرانی را خواستار هستند که ان شالله بدست خواهند آورد.

حملات بی سابقه دولت دهم به رفسنجانی و فرزنداناش

حیدر مصلحی وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی مواضع اخیر علی اکبر هاشمی رفسنجانی را که در مشهد ایراد شد "تکان دهنده" خواند و گفت: نقش منفی برخی خواص در کمک به آمریکا و دیگر قدرت های غربی علیه جمهوری اسلامی چشمگیر بوده است.

او مواضع علی اکبر هاشمی رفسنجانی را همسان بیانیه های مخالفان سرسخت جمهوری اسلامی دانسته، زیرا رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام از رهبر جمهوری اسلامی خواسته که اگر مردم او را نمی خواهند از مقام خود کناره گیری کند.

وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی از "توطئه هایی" یاد کرده که به گفته وی به ایجاد "فتنه" پس از دهمین انتخابات ریاست جمهوری انجامیده و سپس با مقایسه بحران جاری با بحران های گذشته نظیر برخورد با سازمان مجاهدین خلق، عزل ابوالحسن بنی صدر و سپس عزل آیت الله منتظری، افزوده است که بحران یا به قول حجت الاسلام مصلحی "فتنه جاری پیچیدگی های خاص خود را دارد."

وزیر اطلاعات دولت دهم تلویحاً علی اکبر هاشمی رفسنجانی و فرزند وی مهدی هاشمی را متهم به ایجاد بحران سیاسی جمهوری اسلامی کرده است. او گفته است: "در جنگ نرم لطمه از طرف خواص و آقازاده هاست که با حملات و فشارهای خود قردان رهبر جمهوری اسلامی نیستند."

حجت الاسلام مصلحی رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام و رئیس مجلس خبرگان رهبری را متهم به همراهی با مخالفان رهبر جمهوری اسلامی کرده و سپس پرسیده است: امروز چه کسانی در برابر رهبر جمهوری اسلامی ایستاده و مقاومت می کنند؟

وزیر اطلاعات سخنان هاشمی رفسنجانی را در خصوص وجود بحران در کشور بی اساس دانسته و گفته است: "کسانی که خود دچار بحرانند، فکر می کنند که کشور دچار بحران شده است."

او سپس افزوده است: کسانی که برای خود یک حاشیه امن قایل بودند باید بدانند که دیگر جامعه این حاشیه امن را نمی پذیرد و آنها نمی توانند مأموران وزارت اطلاعات را در رسیدگی به پرونده های خویش از سر راه بردارند.

ساعتی پیش از حملات وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی به علی اکبر هاشمی رفسنجانی و فرزنداناش، محمود احمدی نژاد رئیس جمهوری ایران در همایشی در مورد فساد اداری گفته بود که برای خشکاندن ریشه های فساد "باید دایره مصونیت برخی افراد به طور کامل شکسته شود."

حجت الاسلام حیدر مصلحی از تظاهرات شانزده آذر دانشجویان به عنوان اقدامی ساختارشکنانه یاد کرده و مدعی شده که شمار تظاهرکنندگان از ۱۲۰۰ نفر در این روز فراتر نرفت.

حیدر مصلحی در توصیف این باصطلاح جریان ساختارشکن یا به گفته او "برانداز" گفته است: "این جریان سکولار، ضدین، برانداز و با ادبیات حزب توده است که در برابر اسلام قرار گرفته است."

وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی سپس افزوده است: دشمنان جمهوری اسلامی از طریق آقازاده ها روی فکر برخی خواص کار می کنند. وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی سپس تأکید کرده است که اقداماتی علیه فرزندان هاشمی رفسنجانی در دست انجام است و دولت اسلامی در تلاش است که مخالفان جمهوری اسلامی نتوانند به این بهانه دست به اسطوره سازی بزنند.

در جریان سفر هفته پیش خود به مشهد، رئیس مجلس خبرگان رهبری پس از هفته ها سکوت در مورد ناآرامی های کشور و غیبت در نماز جمعه تهران گفته بود که مواضع او در مورد بحران جاری همان هایی است که در خطبه هایش در نماز جمعه تهران در تیرماه گذشته گفته بود. علی اکبر هاشمی رفسنجانی سپس تأکید کرده بود که یگانه راه برون رفت از بحران جاری رعایت آزادی بیان و بحث و مناظره آزاد طرفین درگیر در صدا و سیما جمهوری اسلامی است.

«بحث تحریم ایران آغاز می شود»

هیأت های غربی امروز پنجشنبه اعلام کردند که در صورت ادامه رد خواسته های شورای امنیت از سوی جمهوری اسلامی، به تحریم های جدیدی در سال نو علیه ایران دست خواهند زد.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، مارک گرنت، سفیر بریتانیا در سازمان ملل متحد با اعلام این مطلب به خبرنگاران گفت:

«اگر تهران نتواند به جامعه جهانی نسبت به سرشت صلح آمیز برنامه هسته ای خود اطمینان دهد، بحث های تحریم های جدید در سال نو آغاز خواهد شد.»

ژرارد آرو، همتای فرانسوی وی نیز به خبرنگاران گفت:

«این آخرین درخواست ما از ایران برای پاسخ دادن به خواسته های شورای امنیت است. اگر ایران این کار را نکند فرانسه قطعنامه جدیدی را برای تحریم ها ارائه می دهد.»

این درخواست های دولت های غربی در حالی بیان می شود که به گزارش خبرگزاری ایسنا، محمود احمدی نژاد امروز در حاشیه جلسه هیأت دولت از «تهایی شدن مکان یابی پنج سایت هسته ای» در ایران خبر داد و افزود: «۵ سایت دیگر نیز در دست مطالعه است.»

شورای حکام آژانس بین المللی انرژی اتمی به تازگی طی قطعنامه ای خواستار توقف کار دومین تأسیسات غنی سازی اورانیوم ایران شده است.

ایران پس از صدور این قطعنامه، آن را محکوم کرد و اعلام کرد که ۱۰ کارخانه دیگر غنی‌سازی اورانیوم خواهد ساخت. محمود احمدی‌نژاد امروز در این باره گفت: «آن خبری که اعلام کردیم برای تقابل با تصمیم شورای حکام نبود و از ماه‌های قبل، سازمان انرژی اتمی را مسئول کرده بودیم که برای مکان‌یابی چندین سایت اقدام کند و حتی اخیراً درباره تأخیر در این کار از آن‌ها سؤال کردیم که گفتند در حال مطالعه هستند.» ۲۷ عضو اتحادیه اروپا پیش از این به مقام‌های ایران هشدار دادند در صورت همکاری نکردن ایران با جامعه جهانی، از اقدام‌های احتمالی شورای امنیت علیه تهران حمایت خواهند کرد. شورای امنیت سازمان ملل، به‌دلیل خودداری جمهوری اسلامی از توقف غنی‌سازی اورانیوم، تا کنون سه دوره تحریم علیه ایران اعمال کرده است. کاخ سفید نیز گفته‌است که ایران برای جلوگیری از تحریم شدن تا آخر سال جاری میلادی مهلت دارد تا به درخواست‌های بین‌المللی پاسخ دهد. قدرت‌های غربی معتقدند که در مورد صلح‌آمیز بودن اهداف برنامه هسته‌ای ایران شک وجود دارد. ایران چنین شک‌ی را بی‌اساس می‌داند.

پشتیبانی اوباما از معترضان ایرانی

باراک اوباما، رئیس جمهوری ایالات متحده امروز پنج‌شنبه در سخنرانی مراسم دریافت جایزه نوبل صلح خود، از معترضان ایرانی پشتیبانی کرد.

آقای اوباما بامداد امروز برای مراسم دریافت جایزه نوبل صلح به اسلو پایتخت نروژ وارد شد. این مراسم و سخنرانی رئیس جمهوری آمریکا به طور زنده از تلویزیون‌های جهان پخش شد.

باراک اوباما در سخنرانی خود می‌گوید:

«آمریکا همیشه در کنار آنانی خواهد بود که به دنبال آزادی هستند از جمله ایران، میانمار و زیمبابوه.»
وی افزود:

«ما شاهدانی هستیم بر عزت خاموش اصلاح‌گرانی مانند آنگ سن سوچی، شجاعت آن دسته از اهالی زیمبابوه که با وجود ضرب و شتم رأی خود را به صندوق ریختند، و صدها هزار نفری که با سکوت در خیابان‌های ایران راهپیمایی کردند.»

رئیس‌جمهوری ایالات متحده ادامه داد:

«این نشان می‌دهد که رهبران این دولت‌ها بیش از آن‌که از قدرت دیگر ملت‌ها بترسند از آرزوهای مردم خود می‌ترسند.»
وی افزود:

«و این مسئولیت همه مردم آزاد و ملت‌های آزاد است که به این جنبش‌ها بگویند امید و تاریخ در کنار شما و با شماست.»
وی در بخشی دیگر از نطق خود گفت:

«در همین لحظه در جایی از جهان سربازی با وجود این‌که می‌بیند با قوای بزرگتری روبه‌رو است با این حال به خاطر حفاظت از صلح پایداری می‌کند، امروز در جایی از این جهان، یک معترض جوان انتظار خشونت حکومتش را دارد ولی این اندازه شجاعت دارد که به راهپیمایی‌اش ادامه می‌دهد. امروز در جایی، مادری که با فقر طاقت‌فرسای روبه‌روست وقت می‌گذارد تا به کودکش که فکر می‌کند دنیای بی‌رحم هنوز جایی برای رویاهای او دارد درس بدهد.»

وی افزود: «بیایید از آن‌ها الگو بگیریم.»

رئیس جمهور آمریکا با اشاره به جنگ‌های مذهبی گفت:

«جنگ مقدس هیچ‌گاه نمی‌تواند جنگ موجهی باشد، چرا که وقتی شما برآستی باور کرده‌اید که در حال اجرای خواست الهی هستید دیگر دیگری نیازی به رحم به مادران آبیستن یا مددکاران پزشکی یا حتی افراد همدین خود نمی‌بینید.»

باراک اوباما در پی اعلام اهدای جایزه به او در ماه اکتبر، گفت آن را به عنوان دعوتی از همه ملت‌ها برای رویارویی با چالش‌های مشترک سده بیست و یکم قبول خواهد کرد.

شیوه برخورد با رژیم‌های قانون‌شکن

آقای اوباما در بخش دیگری از این سخنرانی گفت:

«نخست، در برخورد با آن کشورهای که قانون و مقررات را می‌شکنند به باور من ما باید در کنار خشونت، گزینه‌هایی را نیز به‌کار ببریم که به اندازه کافی سخت باشند تا بتوانند باعث تغییر رفتار بشوند. زیرا اگر ما خواستار صلح ماندگار هستیم حرف‌های جامعه جهانی باید ارزش داشته‌باشند. آن رژیم‌هایی که قانون را می‌شکنند باید پاسخگو باشند. تحریم‌ها باید توانی واقعی از آن‌ها بگیرد. آشتی‌ناپذیری را باید با فشار بیشتر پاسخ داد و اعمال چنین فشاری تنها زمانی میسر است که دنیا به طور یگانه از خود همبستگی نشان دهد.»

با این حال آقای اولاما در ادامه نطق خود گفت:

«بگذارید این را نیز بگویم: گسترش حقوق بشر را نمی‌توان تنها با هشدار و اندرز به ثمر رساند. گاه باید این کار را با دیپلماسی طاقت‌فرسا همراه کرد. می‌دانم تعامل با رژیم‌های سرکوبگر آن حس پاک خشم بر این رژیم‌ها را در خود ندارد اما این را نیز می‌دانم که تحریم بدون تعامل، و محکوم کردن بدون بحث می‌تواند فقط به ادامه وضع وخیم موجود بینجامد.»

وی افزود:

«هیچ رژیم سرکوبگری نمی‌تواند پا به مسیر جدیدی بگذارد مگر این‌که درب بازی برای انتخاب به رویش گشوده شود.»